XX. évf. 1933 május 5. szám.

AZ ÁG. H. EV. MISSZIÓ-EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta. Előfizetési ára: 1 évre 1 pengő. Postatakarékpzt. számla 17.270 sz.

ALAPÍTOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

SZERKESZTI: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL és NÉMETH KÁROLY.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL, EGYETEMI TANÁR.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Sopron, Károly magaslati-u 4. Kiadóhivatala: Győr, Petőfi-tér 2.

A misszió iránytűje.

Az iránytű Jézus. Még pedig személye, szava és példája egyaránt. Leginkább Máté 28, 18—20 at szokták emlegetni, mint missziói parancsot. Igen fontos azonban a Cselekedetek 1, 8. és a Máté 23, 15-ben található utasítás. — Nem lehet mondani, hogy a missziót a Máté 28. parancsa alapján folytatták mindig a keresztyének. A parancs könnyen elhalványult volna a keresztyének előtt, de Isten a saját megélhetésük érdekében kényszerítette az első keresztyéneket a misszióra. Kénytelenek voltak missziót űzni, ha nem akartak elpusztulni. Jézus parancsa önmagában még most is csak gyenge hajtóerő volna, ha Isten nem állította volna be az egyháztörténetbe azt a törvényt, hogy ha a keresztyénség csak a maga fenntartásával törődik, akkor megromlik és vége van. — Arra is inkább találunk példát, hogy a népeknek egymással való érintkezése váltja ki a missziót. Itt sokszor egyes személyeknek egymással való találkozása indít el nagy dolgokat. Nagy Gergely egyszer ott sétált Rómában Trajan fórumán. Néhány rabszolgát lát: szép, szőke, tagbaszakadt északi típusokat. Megkérdezi, milyen nemzetségből valók. Nagybrittania földjéről. Nagy fájdalom fogja el a szívét, hogy ezek a hatalmas szép emberek nem tudnak Jézusról. S ez a fájdalom lesz az északi népek missziójának a kipattantója. A Brittaniába járó misszionáriusok találkoznak a skandináv szigetekről jövő rabszolgákkal s ez a találkozás újabb misszió megindítása lesz. Úgy, el lehet mondani, hogy Nagy Gergely és néhány száz rabszolga Rómába kerülése térítette meg Középeurópát és Angliát.

A misszió ma már nem olyan idegen gondolat a világban sem, mint amilyen volt sokáig a keresztyén egyházak számára. A XX. század embere átviszi a missziói lendületet olyan területekre is, amelyekhez a Jézustól rendelt missziónak semmi köze. A világtörténelem előterében ma missziói alkatu emberek állnak. A politikusok ideje még itt is lejárt. Gondoljunk csak Kemal musztafa, Mussolini s talán Hitler példájára. Ezek nemzeti misszionáriusok. A XX. század levegőjében annyira benn van a misszió gondolata, hogy ahol tényleg valami reális történik, missziói gondolatok és egyéniségek jelentkezését látjuk. Milyen leckét kapnak itt azok a keresztyén egyházak, amelyek a misszióból politikát csináltak, holott ma már a világ igazi vezérférfiai ott tartanak, hogy a politikát is misszióval kell felcserélni.

Hogy a misszió gondolata idők folytán elhomályosult, ehez hozzájárult, hogy a misszionáriusok alatt olyan embereket értettek, akiknek valahova be kell csempészni a keresztyénséget, — vagy fordítva, akiknek bizonyos embereket be kell csempészni a keresztyénségbe. Misszionárius, — ez a szó rossz szó. Konyhalatinság terméke s elhomályosítja a lényeget, azt, hogy a misszionárius küldött, még pedig az isteni küldetésen kívül egy egész határozott emberi közösségnek, a Jézus Krisztus egyházának a küldötte. Amint a buddhisták mögött az egész buddhizmus, a zsidó mögött az egész zsidóság áll, úgy nem szakíthatja ki magát a keresztyén misszió szolgája a keresztyén egyház lelki közösségéből. Épen ezért nem adhatja sohasem a maga privát dogmatikáját, mert akkor már nem a privát értelemben vett misszió munkása. Nekünk kiküldötteknek kell lennünk, akik meghatározott helyről jövünk. Igaz, hogy elhagyjuk otthonunkat, de úgy, hogy magunkkal visszük annak egész lelki és erkölcsi világát.

A misszió célja. A nagy közönség, amely kívülről tekint a misszió erőfeszítéseire, azt kérdezi: Tenger pénzbe kerül a misszió és mi történik ezzel a sok pénzzel? Az, hogy két-három lelket esetleg megment az ember? Érdemes ez? Mi erre azt mondjuk: A lélekhalászatnak, a prozelita és konvertita-vadászatnak semmi köze a misszióhoz. Itt villan elénk az iránytű Máté 23,15-tel. Jézus a farizeusoknak szemrehányást tesz, hogy mily nagy utazásokba fognak, hogy egy-egy pogányt zsidóvá tegyenek. Jézus a nagy missziói parancsban nem egyes emberekhez, hanem a népekhez küld bennünket. A misszió tehát nem egy misszionárius harca egy-két kínaival, vagy japánnal, vagy négerrel. Egy négert, vagy kínait megtéríteni — önmagában még nem misszió. A misszionáriusnak kettős megtérésen kell átmenni. Az egyik az ő Urához és megváltójához való megtérés. Ez legyen nagyon alapos. A másik megtérés megtérés és őszinte átkapcsolódás azokhoz, akiket meg akar téríteni. Annyi essze még a legsötétebb bennszülöttnek is van, hogy hamarosan átlássa, ha valaki csak a maga számára, vagy egy emberi üzem számára akarja megnyerni őket. Csak az a misszió a Jézus szerint való, amelyik nem akar a lelkek felett uralkodni, őket, esetleg tudatlanságukat, jóhiszemüségüket lelkileg kizsákmányolni, hanem valóban őket magukat szolgálni, szeretni s minden érdektől mentesen a Jézus Krisztussal összeköttetésbe hozni. Az igaz, hívő misszionárius meg fog aztán szabadulni a másik veszélytől is, hogy rossz értelemben szeressen bele a népbe, amelyhez küldetett. Ez volt az esete egy norvég misszionáriusnak, aki kiment Kínába és híve lett egész sor buddhista eszmének.

Az igehirdetés módjára nézve is olvassunk le utasítást a misszió iránytűjéről! Különbséget szoktak tenni építő igehirdetés és ébresztő, megrázó, megragadó igehirdetés között. Azt mondják: az előbbi a rendes gyülekezeti lelkész dolga, az utóbbi pedig a missziói lelkészé. Ám jó. De mit értünk megragadó beszéd alatt? Azt, ami izgat? Nagy veszedelem az a missziói irány, amelyik csak az embert felizgatja. Az emberek úgyis hajlamosak az izga-

tottságra s azt gondolják egy kis vallásos izgalom nem árt. De az izgalomból semmi jó nem származik. Csak az indításból származik valami. A missziói igehirdetés úgy ragadjon meg, hogy tartós, komoly indítások származzanak belőle. Sok ébredési izgalom szertefoszlott, mert izgalomra épített és nem indításra. Vigyázzon minden missziói munkás, hogy ne az olcsóbb szenzációs sikerre pályázzon, mert ez nem misszió.

A missziói igehirdetőt az is irányítsa, hogy munkájában számíthat segítőtársakra. Legjobb segítőtársam maga a lélek, amelynek szolgálok. Minden normális embernél számíthatok arra, hogy lelkében vágyódás él, amiről talán még maga sem tud. Ha ezt sikerül tudatossá tennem, már szövetségest találtam benne. Zsidó barátaimnál is találtam valamit: minden zsidó embernek lelkében él egy határozott bánkódás Jézus szomorú vége felett. So'se tudja elfelejteni a zsidó, hogy Jézus zsidó volt. Abban a pillanatban, amikor sikerül ezen a ponton érinteni egy lelket, nyert ügyem van.

A missziói munkának van több veszedelme. A legújabb idők tragédiája a munkanélküliség. A misszió területén azonban a hitetleneknél is nagyobb veszélyt jelentenek a látszólag dolgozók és látszólag hívők. Akarják tudni, hogy mi a misszió legnagyobb ellensége? A látszat-keresztyénség. Megkérdezhetünk minden missziói munkást, aki valaha élt, vagy most is bárhol él. Kivétel nélkül azt mondják, hogy a keresztyén misszió legnagyobb akadályai maguk a keresztyének. S ezzel az utolsó ponthoz érkeztünk. Mi következik abból, hogy a keresztyének maguk a munka legnagyobb ellenségei? Először az, hogy feltétlenül kell belmissziót végezni. Belmisszió nélkül a külmisszió nemcsak lehetetlen, de ostoba dolog. Amily mértékben végez egy nép belmissziót, olyan mértékben képes végezni a külmissziót. A másik, ami következik a fenti súlyos helyzetből, az, hogy nekünk vállalnunk kell bizonyos „vezeklési" tevékenységet mindazért a sok bűnért, amit a keresztyénség a keresztyénség ellen vétkezett. Így értem én Kolosse 1, 24 ben Pál nehezen érthető szavait: E szenvedéstöbblet vállalásával kell betöltenie a misszió minden munkásának azt, ami hija van a Krisztus szenvedéseinek a mi testünkben: az Ő testéért ami az egyház. Úgy érzem ez a szenvedés fejezi ki a misszió legmélyebb tartalmát, ez próbálja ki legjobban a misszió minden munkásának odaadását. *Johnson Gisle.**

Nobu Jo.

Nobu Jo japán nő. 1874-ben született, keresztyén iskolába járt, tehát keresztyén. Egy keresztyén árvaháznak lett a vezetője. 1925 ben egyszer a kobei postahivataltól 2 dollárra kiállított utalványt kapott. Ezt a pénzt egy 73 esztendős amerikai földműves küldte neki, aki olvasott Nobu Jo árvaházáról. Nobu Jo úgy találta jónak, hogy ezt az egészen különleges pénzt valami különleges dologra fordítja. Az a terv érlelődött meg benne, hogy otthont alapít szegénysorsú japán

* A Missziói Egyesület budapesti március 14.-i összejövetelén elhangzott előadás nyomán.

nőknek, akik nyomorúságukból kivezető utat nem találnak s azért önként halálba mennek, ami Japánban igen gyakori eset. Megkezdte a gyűjtést erre az otthonra. Sok fáradság árán lassanként együtt volt 4000 pengő. Nobu Jonak 30.000 pengőre volt szüksége. Ekkor egy gazdag japán felajánlott neki erre a célra 40.000 pengőt azzal a feltétellel, hogy az otthon nem lesz keresztyén. Nobu Jo lemondott a 40.000 pengőről, mert ő az otthont keresztyén intézménynek tervezte. A pénz mégis összejött s az otthont fel lehetett építeni. Azóta 7 esztendő telt el. Ma az otthonnak értéke a telekkel együtt 140.000 pengő, a fenntartása évi 30.000 pengőbe kerül, amihez a japán kormány évi 10.000 pengővel járul hozzá. A lefolyt 7 évben 2800 nőt mentettek meg az öngyilkosságtól; 17.000 nő talált ideiglenes hajlékot az otthonban. Milyen csodálatos következménye lett az öreg amerikai földmíves 2 dolláros adományának.

Saarisalo Ábel Magyarországon.

Ismét egy név, amely ismeretlenül cseng a fülünkbe, de amely nagyon sokunk előtt fog nagyon sokat jelenteni. Akik akár Budapesten, akár Győrben, vagy Sopronban hallgatták rendkívül érdekes előadásait, bizonyára nem fogják elfelejteni széles boltozatos homlokát, szikár arcvonásait, acélkék csillogó szemeit, igénytelen szerény mozdulatait.

Pedig nevét világszerte ismerik, jóllehet még csak 36 esztendős. Fiatal kora ellenére is Palesztina egyik legjobb ismerője, aki nyolcszor járta meg a hosszú utat Suomi (Finnország) és a Szentföld között. Egész sereg nyelvet beszél, több nyelven jelentek meg tudományos könyvei, de ő megmaradt az Úr egyszerű szolgájának, aki sohse felejti el, hogy a finn tavak között, az arábiai sivatagban — tudományos kutatások között egyaránt meg kell maradnia Isten egyszerű, igénytelen eszközének.

Az élete tele van az Úr csodáival. Kilenc éves koráig, mint gyenge beteg gyermek, az ágyat nyomja. Tizenhárman voltak testvérek. Atyja szabómester, aki korán megtanította ágybanfekvő beteg gyermekét az olvasásra. Ettől fogva hangosan olvassa a bibliát, miközben atyja folytatja csendes szabó munkáját. Így olvasta el az ószövetséget ötször, az újat nyolcszor kilenc éves koráig. Beteg teste nem engedte, hogy a csodásan szép finn tavaszban futkározzék gyermektársaival, de lélek szerint a Szentföldet járta. Gyermek álmainak ez volt egyetlen tárgya: bejárni azokat a szent helyeket, ahol az Ur prófétái szólták az igét s ahol a Megváltó lábai jártak a földön.

Tizenhétéves korában nehéz operáción kellett átesnie. Ő maga mondotta személyes beszélgetés alkalmával, hogy élete olyan volt, mint a napfény nélkül nevelt üvegházi növényé. Az orvosok folyton orvosságolták és ijesztették. Ekkor arra a csodálatos lelki tapasztalatra jutott, hogy nem fog törődni többé annyit a testtel. Ha az Úr őt elhívta szolgájának, addig fogja ez életben tartani, amíg szüksége lesz reá. S ettől kezdve egészségesebb lett. — Amikor lelkésszé avatták, elhatározta, hogy a Szentföldre megy. Kétszáz pengővel a zsebében, némi felszereléssel a hátizsákban indult el.

Két esztendeig járta Palesztinát, Arábiát és Mezopotámiát. Ahol ráesteledett, kis sátrában nyugalomra tért, ha megvirradt tovább ment. Közben gyökerekkel és vadgyümölccsel s az egyszerű arab beduinok által nyújtott ételekkel táplálkozott. Otthon gondoskodás, orvosi tudomány nem tudta egészségessé tenni, ott kinn a lelke ereje egészségessé tette a testet. Azóta csak egyszerű, igénytelen nyers koszton él. Szobáját télen sem füti, mert a hideg sivatagi élet hozzászoktatta az időjáráshoz.

Közben megtanulta a keleti nyelveket. Amikor másodszor ment ki a Szentföldre most már a feleségével együtt, már úgy tudott héberül és arabul, hogy a jeruzsálemi egyetemen így tartotta az előadásokat. Az angol nemzeti múzeum, amerikai és német tudományos társaságok bizzák meg ásatások vezetésével. A háború utáni ásatások egyik legszorgalmasabb résztvevője. Akkor érti meg az ember, miért szereti olyan különös rajongással a bibliát, — amikor ismeri ásatásainak az eredményét. Hiszen minden kiásott írott emlék, vagy épületrom, minden a biblia állításait igazolja. Még nem találtak — úgymond — semmi olyasmit a földben, ami az Isten igéjének a szégyenére lett volna.

Felesége nemcsak élettársa, de munkatársa is. Elfogultság nélkül mondhatjuk, hogy ilyen asszonyokkal csak Suomiban lehet találkozni. Ő is versenyt tanulta a keleti nyelveket, régészeti tanulmányokat folytatott és nevelte kis fiát, aki a filiszteusok földjén született. Ha férje hazulról távol van, szerkeszti theológiai és vallásos folyóiratát.

Saarisalo alázatos keresztyén jellemével megismerkedni élmény. Magyarországra tanulmányi célból jött és azért, hogy a maga fajtestvéreivel az Úrban való minél mélyebb lelki rokonságot építse. Amikor Keleten járt, sohse feledkezett meg a Krisztus evangéliumának a terjesztéséről sem. Pogány munkások százaival ásatott, előttük, amikor már a cserepekre rótt keleti betűktől elfáradt a szeme — a Krisztusról beszélt és tett bizonyságot. Akik theológiai gondolkozását ismerik, tudják, hogy az ő élete valóságos misszió. Közöttünk jártában is missziót töltött be: bizonyságot tett arról, hogy minél több tudományt, képességet ad az Úr — annál alázatosabban hordozzuk. *Zászkaliczky Pál.*

Amint a Szőlőtőkére

és a szőlővesszőkre gondoltam, a Szentlélek drága fényt sugárzott a lelkembe. Ekkor láttam, mily nagy tévedés volt, mikor a Jézusból való életet erőlködéssel próbáltam elnyerni. Felismertem, hogy én tag vagyok az Ő testében. Láttam, hogy Jézus, mint szőlőtőke, nemcsak a gyökeret jelenti, hanem Ő minden. Ő a gyökér, a tő, a szőlővessző, az inda, a levél, a virág és a fürt. Sőt még ennél több is: Ő a talaj, a napfény, a levegő és eső; több, mint minden, amiről álmodoztam s amit elérni kívántam. Oh mily öröm megérteni ezt az igazságot! Imádkozom, hogy a te értelmed szemei is megnyiljanak . . . — (Hudson Taylor, a China-Belföldi Misszió megalapítójának levele nővéréhez 1869. okt. 17-én.)

Egyéni, családi, iskolai, templomi imádkozásaink alkalmával gondoljunk a külmisszióra!

Adjunk hálát!

1. Mindazért, ami a mennybemenetel előtti parancsból kezdettől máig teljesült.

2. Hogy az Úr még sohasem hívta oly feltünő és érthető hangon az egész földet napkeltétől napnyugtáig: Benne és érte való életre. 50. Zsolt. 1. verse.

3. Hogy a missziói pénz kiküldésére vonatkozó mult havi imádságunkat Isten meghallgatta s reményünk lehet, hogy mostantól fogva megint rendszeresen tudjuk támogatni a Lipcsei Misszió munkáját.

Imádkozzunk!

1. Az áldozó csütörtök körül világszerte tartandó missziói áldozati hét eredményéért s annak nálunk való meghonosításáért.

2. A pásztorok ez évben megnyilt iskolájáért Madsamében, a Lipcsei Misszió afrikai területén.

3. A Lipcsei Misszió pünkösdi közgyűléséért s azon a mi kiküldöttünk részvételéért.

A misszióról való megemlékezésre különösen szenteljük oda minden hónap második keddjének estéjét. A május 9.-i megemlékezés alapigéje az 50. Zsoltár 1—15. verse.

HIREK.

Kunst Iréntől titkárunk levelet kapott. Linchiből írta febr. 27-én. Ez az első levél, melyet kiérkezése óta nekünk írt s azért beszámol a korábbi dolgokról. „Épen nov. 30-án értem Tsingchowba, jan. 5-én pedig véglegesen átköltöztem Tongtaoba. Itt az új Fuhintang, az evang. csarnok már készen várta jövetelemet. Igen boldog vagyok, hogy megint idekint lehetek, csak némelykor elfog a fájdalom és honvágy, ha hazagondolok, hogy az Isten gyermekei oly

keveset értenek egyet s nem együttes erővel munkálkodnak azon, hogy megtöressék a Sátán hatalma és hogy az Isten Országa eljöjjön. E napokban volt a kínai febr. 1-seje. Hogy ropogtak a díszlövések, durrogtak, mintha mindannyi kis ágyut sütnének el s ez mind a holt bálványok tiszteletére, mert az élő Istent nem ismerik! . . . Holnap lesz két hete, hogy itt vagyok Kuangsi tartományban. Tongtaoból idáig 6 napig tartott az ut (75 km.), mert már szokatlan volt a járás s az utak rosszak. 3 éve, hogy utoljára itt voltam. Csang és Lai, a két első keresztyén, hűségesen megállta a helyét minden életveszély közepette is. Sőt azóta már megszaporodott a hívők száma, úgy, hogy febr. 5-én négyen vették fel a keresztséget, 3 férfi és az első nő: Hongné. — Kérem, ne küldjenek csomagot, az sok vitelárba és sok vámba kerül. Németországi köreim ellátnak mindennel, bár a legkisebb „magyar" holmi messze becsesebb sok drága tárgynál is. Legfeljebb „minta" (Sample) lehetne küldeni, az minden költség nélkül ideér." — Azután köszöni a külmissziói füzetkéket, kiadványunkat, melyben az ő missziói történetei is megjelentek s igéri, hogy mihelyest ráér, fog írni újabbat. A misszióba készülő ifjakról is ír. Nagyon sok a jelentkező a missziói munkára Németországban s csak a legnagyobb odaadás és az igaz elhivatás teszi kilátássossá egynek-egynek a felvételét. Pedig nagyon a szívén van, hogy utána egy magyar folytathassa a munkát s ne sülyedjen Magyarország a kínai missziót tekintve, a névtelen országok sorába. Végül Fung evangélista üdvözletével együtt I. Kor. 15, 58. versével bucsuzik. — Kunst Irén jelenlegi címe: Tongtao, Hunan, China, Liebenzeller Mission.

A budapesti tagok ápr. 11.-i összejövetelén a nagyhét elfoglalt napjai dacára is szép számmal voltunk együtt. Dr. Báró Podmaniczky Pál a theológusok missziói körutja folytán személyesen nem tudott eljönni, de előadását elküldte. A korábban jelzett tárgyról: Mit tanulhatunk a japán Kagawától? — nagyon megragadó képet kaptunk. Igen komoly megtéres után Kagawa ezt a célt tűzte maga elé: Egy millió lelket Krisztusnak Japánban! — Az emésztő munka közben kapott szembetegség és tüdőbaj dacára csodálatos nagyméretü és sokoldalu munkát fejt ki. Keresztyénségét puritanizmus, gyakorlatiasság és messzemenő igazságérzet jellemzi. Az egész népélet áthatására törekszik s Bibliával a kezében a nép szociális és gazdasági nevelését is páratlan odaadással szolgálja. Nemrégen reá bizták Tokió egyik kormányzati ágát s ő el is fogadta, de azzal a kikötéssel, hogy fizetést nem vesz fel érte. 40 könyve jelent meg. Könyvei óriási példányszámban fogynak el. Nem csoda, hisz ő ma Japán legnagyobb írója. A földrengés alkalmával 125-ször beszélt s a mult évben kb. 650.000 ember előtt tett bizonyságot. — A bibliamagyarázatot Horeczky Béla ősagárdi lelkész tartotta Lukács 23, 39—43-ról. Bemutatta a megtérő latrot, mint, aki a legtöbbet merített Jézusnak a keresztfán elmondott első szavából. A saját bűnössége olyan mezitelenül jelent meg előtte, mint amilyen mezitelenre volt vetkőztetve keresztre feszített teste. De mégis bátorságot vett, hogy megszólítsa azt, aki a saját gyilkosaiért imádkozott. Hogy az Úr megszólítása még a vesztőhelyen is olyan nagy eredménnyel járhat, adjon biztatást a misszió munkájában is az Óhozzá való fordulásra még a legreménytelenebb helyzetekben is.

Hallottuk még Hudson Taylor-nak a kicserélt életről szóló nevezetes levelét. Az erről szóló német füzetet Kunst Irén tavalyi körutja alkalmával ajándékozta Abaffy Gyula kiskőrösi vallástanárnak, aki azt most a Misszióegyesületben való felhasználásra lefordította. — Megemlékeztünk Lányi Anna szarvasi misszióegyesületi vezető tagunk elhunytáról. Titkárunk szarvasi látogatása alkalmával személyesen tolmácsolta egyesületünk részvétét az elhunyt nővérénél, akivel együtt a szarvasi missziói munka egyik legbuzgóbb támogatója volt. Utolsó rendelkezéseinek egyike az volt, hogy ez évben szerény jövedelméből megtakarított kis pénzét is a misszió céljára felajánlotta. A két Lányi nővér neve egyébként is fogalommá vált az Úr ügye iránti szeretet révén a szarvasi gyülekezetben. Hajlékukat végrendeletileg diakonissza otthon felállítására adományozták. A hátramaradott testvért e helyen is Isten vigasztaló szeretetébe ajánljuk. II. Korint. 12, 8–9.

Legközelebbi összejövetelünk május 9-én este 1/6 kor lesz. (Üllői út 24.) Sorra kerül megkezdett sorozatunk utolsó előadása: „Luther és a török misszió." Az előadást Dr. Hilscher Zoltán felsőkereskedelmi iskolai tanár, a bibliamagyarázatot Kello Gusztáv szarvasi lelkész tartja.

Szarvason virágvasárnapján a helyi Misszióegyesület bőjti vallásos estélyt rendezett. Az Árvaház nagytermét zsufolásig megtöltötte az érdeklődő közönség. Kelló Gusztáv lelkész megnyítója után Gáncs Aladár tartotta meg előadását: „Ami hiányzik a virágvasárnapi utból" címmel. A virágvasárnapi út nagypéntek előtt csonka maradt, de nagypéntek után annak folytatódni kell. Jézus diadalutjának végig kell járnia az egész világot. A misszió célja, hogy pótoltassék mindaz, ami még hiányzik a Jézus virágvasárnapi utjából. A misszió a legfelségesebb munka; sajnálni lehet azokat, akik kivonják magukat belőle. Sok lélek azért teszi ezt, mert az ő szívében is csonka maradt a virágvasárnapi út. De a misszió ezen is segít, mert nemcsak a pogányok közt, hanem itthon is munkálni igyekszik a nagy magyar lelki ébredést. — Igen szép műsor egészítette ki az estélyt: Saigi Ella szavalata, Marsal Emmi és Szakács György ének-kettőse, Hawranek Sebestha-dr. Ribárszky-Falusi vonásnégyese, valamint a Prot. Leányegyesület énekkarának száma. Nagyon ügyesen adták elő a szarvasi Ker. Ifj. Egyesület tagjai: Kriska, Klimay, Kapuszta, Szikora, — Borgulya Endre tanító darabját: „A misszió útja" címen. A darab élénk szinekkel foglalja egybe azokat az ellenvetéseket, amiket a szüklátókörű emberek a misszió ellen felhoznak, de egyben ki is mutatja azok tarthatatlanságát. Befejezésül Szlovák Pál hitoktató lelkész imádkozott. Titkárunk vasárnapi iskolát is tartott s prédikált az ó-templomban a délelőtti istentiszteleten Filippi 2, 6—11.-ről a megalázkodó Jézus hódító erejéről. A szarvasi nők közül többen gyűjtöttek bélyeget és staniol lemezt a misszió javára.

Győrben minden hónap második hétfőjén van külmissziói összejövetel. A gyülekezet most megjelent értesítőjéből kitünik, hogy a mult évben 209.50 P-t adtak a külmisszióra, mely összegnek egy része házi perselyek utján gyült egybe. Lám, ilyen szépen jut onnét a külmisszióra, ahol pedig az egyházépítés és belmisszió rovataiba kerülő összegek is messze felülhaladják más gyülekezet arányszámait.

Ózdon a Luther-Szövetség keretében március hóban megalakult a miszsziói csoport. Külön összejövetelt tartanak az ifjuság s külön a felnőttek számára. A tagok szorgalmasan olvassák a Missziói Lapokat, gyűjtenek ezüstpapirt és bélyeget. Testületileg óhajtanak belépni az Országos Missziói Egyesületbe. Titkárunkat meghívták missziói nap rendezésére. A missziói csoport ügyvezetője a gyülekezet tagjai sorából balásfalvi Kiss Pálné urnő. Isten áldását kérjük az ózdi munkára. Cselekedetek 20, 24.

A madsamei lelki-pásztori iskola, bennszülött lelkészek képzésére jan. 11-én indult meg a Kilimandzsáró tövében. 14 pásztor készül itt. Nagyobbrészt már korábban is lelki munkát végző 40 év körüli férfiak. Az iskola vezetője Raum esperes, aki 24 heti órában tanít. Kéri, hogy hordozzuk imádságban.

Ihmels a Lipcsei Misszió igazgatója még mindig Indiában van. Március 1—5-ig Mayavaramban konferencia volt, melyen ő „Szervezeti kérdések a miszszióban" címmel tartott előadást.

A misszionárius gróf — címmel jelent meg Zinzendorf életrajza a Ref. Külmissziói Szövetség kiadásában. Bár jobb lett volna, ha e hozzánk mégis csak közelebb álló életrajz kiadásával nem előztek volna meg bennünket, mégis szeretettel ajánljuk tagjaink és olvasóink figyelmébe. Kapható 20 fillérért Misszió-Egyesületünk Iratterjesztésében is. Bpest, VII., Damjanich utca 28/b.

A német külmisszió támogatásában nagy szolgálatot végeznek a beláthatatlan nagy-számu gyermek- és leány-körök, füzérkék. Ezek minden alapszabály nélkül alakulnak és egy nagyobb miszszióí egyesület keretében helyezkednek el. A neuendettelsaui misszió egyik ilyen körének a vezetője, férjes nő, a következőket irja: „Az én missziói leányköröm 8 éves. Mikor vasárnapi iskolás csoportom 4 tagjával a munkát megkezdtem, a legelső az volt, hogy Bonifatiusnak, a németek térítőjének életrajzát ismertettem meg, hogy igy saját magunk népének megtérítésével kapcsolatban érezzék át a leánykák a misszió fontosságát. Csakugyan fel is ébresztette ez az érdeklődést. Azután sorra jött a misszió egész története és munkája. Minden hónap első szombatján jövünk össze. 10—12 leány vesz részt. Először kiosztjuk a misszió javára készülő kézi munkákat. Azután megkezdődik az olvasás. Mindenki figyel s közben egy-egy kérdést megbeszélünk. Igy tart ez másfél óráig. Azután énekelünk a Kis Missziói Hárfából. Végül imádkozunk. Hálát adunk a misszióval kapcsolatos dolgokért és imádkozunk értük. Azok a leánykák, akikkel annak idején kezdtem, már felnőttek, de mint

nagy leányok és anyák is barátai maradnak a külmissziónak. Időnként egy-egy nagyobb ünnepélyt is rendezünk, amire meghívjuk a szülőket s egyéb felnőtteket. A misszió munkája a jövőnek szól. Isten igéjének terjesztése a legjobb előkészület az Úr Jézus eljövetelére. Igy aztán nagy öröm valamit tenni a misszióért. Ezt a leánykákkal is mindig éreztetem." — Milyen jó volna ha nálunk is alakulnának ilyen missziói leánykörök! Kivált a nagy városokban!

Egy négergyülekezet áldozatkészsége. Annak szemléltetésére, hogy a keletafrikai gyülekezetek mekkora áldozatkészséget mutatnak az egyházi élet felvirágoztatása körül, sok példa közül álljon itt a Lipcsei Misszióhoz tartozó Nkoaranga példája A meglehetős magas egyházi adón kívül ez a gyülekezet tavaly 1500 sillinget adott Ittameier misszionárius ABC-könyvének kinyomatására; azonkívül 1167 sillinget a templom tetejének hullámpléhlemezzel való befedésére. Továbbá 1100 sillinget adott az akeri-i leányegyház iskolájának építésére, jóllehet a saját iskolájára évről-évre 1607 sillinget áldoz. Az aratási hálaadóünnepen a terményeken kívül 127 sillinget, Vizkereszt ünnepén 100 sillinget, a masai-misszióra 80 sillinget adott. Ezekhez a készpénzadományokhoz hozzá kell számítanunk az ingyenes munkákat, amelyeket a külállomások felépítésénél önként szolgáltatnak, amely munkák néha hónapokat vesznek igénybe. S emellett az 1367 lelket számláló gyülekezet átszenvedi a világgazdasági válság rossz következményeit s a művelhető földterületet az európaiak ültetvényei korlátozzák. Milyen nagy áldozatkészség!

Az izlam első missziótársulata. Az izlam minden ismerője magától értetődőnek tartotta eddig, hogy Mohamed vallása nem ismeri azt az intézményt, amelyet mi missziótársulatnak nevezünk. Hiszen minden mohamedán, bármi legyen a foglalkozása, vagy hivatása, akárhol lakjék, szenvedélyes odaadással toboroz híveket Allah prófétájának. Ezen a szabályon tervszerűen és erélyesen dolgozó dervis rendek sem változtatnak. Tényleg úgy van: az izlamban megvan az általános szolgálati kötelezettség, amely mindenkit misszionáriusi munkára kötelez. Annál meglepőbb, hogy Agha kán, egy mohamedán szektának a feje, keresztyén-európai mintára missziótársulatot alapított és javarészt a saját vagyonából tartja fenn. Agha kán indiai nagykereskedő és többszörös milliomos Bombay városában. Az év legnagyobb részét Európában tölti. A felesége egy párisi divatárusnő. Angliában elsőrendű versenyistállója van. Gyakori vendége a Monte Carloi kaszinónak. S éppen ez a világfi hoz nagy anyagi áldozatokat Mohamed vallásának terjesztésére. Mint higgadtan és józanul gondolkodó kereskedő, aki az erők szétforgácsolásától iszonyodik, misszionáriusait kizárólag Keletafrikára összpontosította. Ha tehát a Lipcsei Misszió munkásainak mindinkább meggyülik a baja a mohamedán propagandával Keletafrikában, ezek mögött a mohamedán erők mögött Agha kán áll.

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. evang. misszióegyesület pénztárába 1933. március hó 21-től f. évi április hó 20-ig befolyt összegekről:

Tagdíjak: Dr. Karner Károly egyet. tanár Sopron 4.— P, Makolinszky Vendelné Kispest 3.— P.

Adományok: Gyulai vasárnapi iskolások 4.— P, „Atom" 3.— P, Bánszállási vasárnapi iskolások és Kovács Ilona óvónő 5.— P.

Perselygyűjtések: Taschner Ilonka és Erzsébet leánykollégiumi növendékek 4.— P, Budapest-angyalföldi bibliaórák 10.32 P, Kispesti külmissziói imaórák 8.— P. Pápai evang. elemi iskola III. és IV. o. tanulói 3.— P, Budapesti Üllői uti imaházban 1933. ápr. 11-én tartott külmissziói bibliaóra 5.41 P.

Misszioi Lapokra: Gyenes Ilona Kunszentmiklós 25 fillér, Czerják János Szarvas, Domsicz László Bpest 50—50 fillér, Csepregi Sándor Celldömölk, Asbóth Istvánné Beled, Tóth Andrásné Kiskőrös, Böhm Róza Augsburg, Kováts Kálmán Lébény 1—1 P.

Az Úr megáldó, megsegítő és megoltalmazó kegyelme legyen velünk mindnyájunkkal!

Budapest, 1933. ápr. 20 án.
Csekkszámla száma 16.188.

Broschkó G. Adolf pénztáros
IV., Deák tér 4. I. 1. sz.

Németh Vilmos könyvnyomdája Szentgotthárdon.